

Raza lunii .

Nicu Hăloiu

Raza lunii

...

Timpul curge, noaptea trece
Clipele se duc pe rând
Luna stă. Nu vrea să plece,
De parc-ar vrea să se ferece
În frumusețea unui gând.

...

Liniste, tăcere-n luncă,
Peste-a nopții grea povară,
Câte-un meteor se-aruncă
Fulgerând bezna adâncă
Înainte să dispară!

...

De parcă ceva o leagă,
Peste-al cerului abis,
Luna stă să înțeleagă,
Din somnul lumii să culeagă
Frumusețea unui vis!

...

Albă și fermecătoare,
Luminând în juru-i cerul
Cu întreaga ei splendoare,
Nemișcată, luna pare
Că-și dezvăluie misterul!

...

Eu o văd, ea, ne privește
Cu raza-i albă prin fereastră,
Nemișcată, strălucește
Cele bune ne dorește
Părăsind odaia noastră!

...

Încet, încet se depărtează,
Până la urmă s-a decis
Alte zări îmbrățișează.
Eu cred că alba lunii rază
Ție, ți-a furat un vis!